

GEZAMENLIJKE COMMISSIE/COMITÉ WELZIJN STAD – SOCIAAL HUIS

Vergadering 7 mei 2018

Aanwezig	Kerstin Hopf, voorzitter Farid Bennasser, Martine De Raedemaeker, Johan De Vleeshouwer, Hans Keldermans, Glenn Nason, Patrick Princen, Rita Van den Bossche, Alexander Vandersmissen, commissieleden stad Hilde Baetens, Anne Berghmans, Kathleen De Wolf, Tom Geys, Peggy Ghekiere, Indrani Muyltermans, Patricia Verbeeck, commissieleden Sociaal Huis
Aanwezig niet- commissieleden (raadsleden)	
Verslaggever	Leentje Winkelmans
Ambtenaren	Silvia Imbrechts en Leentje Winkelmans
Verontschuldigd	Koen Anciaux, schepen - voorzitter Sociaal Huis Katleen Den Roover, schepen Wesley Doms, Zineb El Boussaadani, Klaartje Heiremans, Hamid Riffi, Ali Salmi, Johan Timmermans, commissieleden stad Anne Berghmans, commissielid Sociaal Huis
Datum	7 mei 2018 – van 19.00u tot 20.15 uur

1. Goedkeuring verslag vergadering 16 april 2018.

Het verslag wordt goedgekeurd.

2. VIDA Mechelen: Vroegdetectie en vroeginterventie van drugs en alcohol. (Toelichting door Leentje Winkelmans en Silvia Imbrechts, Preventie en Veiligheid)

Mevrouw Leentje Winkelmans stelt het project voor aan de hand van de ppt in bijlage.
In dit verslag worden aanvullende opmerkingen en vragen opgenomen.

De aanleiding van het VIDA project was een vraag vanuit het onderwijs. Ze worden geconfronteerd met een groep experimenterende jongeren, die onder invloed in de klas zitten of omwille van hun gebruik een aantal problemen ondervinden op verschillende levensdomeinen. Voor deze jongeren is er geen aanbod binnen de bestaande drughulpverlening. De Sleutel is enkel toegankelijk voor personen die gediagnosticeerd zijn als "verslaafd". Verontrustend experimenteel gedrag valt daar niet onder. Vandaar dat het vroeginterventie project opgezet is.

Mevrouw Silvia Imbrechts, die instaat voor de begeleiding, licht haar manier van werken toe. Zij geeft aan dat 'verbinding maken' essentieel is in de sessies die ze heeft met de jongeren. Dit kan enkel gerealiseerd worden als er een klimaat van vertrouwen gecreëerd wordt. Vrij snel na de start van het project zijn we outreachend gaan werken, de gesprekken met jongeren vinden voornamelijk plaats op hun school. Deze keuzes dragen bij tot de laagdrempeligheid van het project. Ook de cijfergegevens van de afgewerkte dossiers worden overlopen. Deze zijn terug te vinden in de ppt.

Wordt er personeelsuitbreiding voorzien, aangezien er reeds 4 jongeren op een wachtlijst staan?

We volgen de instroom nauw op en evalueren wanneer personeelsuitbreiding noodzakelijk is.

Hoeveel contactmomenten zijn er voorzien?

Standaard voorzien we 6 tot 8 momenten. Deze momenten nemen al gauw 3 uren in beslag (voorbereiding en verslaggeving inclusief). Deze momenten vinden ook niet altijd tussen de kantooruren plaats, maar op basis van beschikbaarheid van jongeren en eventueel ouders.

Door de beperkte mogelijkheden moet je op een bepaald moment doorverwijzen naar andere actoren. Hoe bepaal je wanneer je doorverwijst?

Dat is moeilijk te zeggen. Elk traject is anders, omdat we maatwerk willen leveren. Afhankelijk van de cliënt en zijn netwerk verschilt dit. Er komen vaak andere problematieken naar boven, onderliggend aan het gebruik. Het is dus belangrijk dat de situatie integraal bekeken wordt.

Er wordt vaak een doorverwijzing gerealiseerd. Ook naar de Sleutel, omdat de problematiek té zwaar is voor een vroeginterventie en zijn plaats kent in de drughulpverlening. In die gevallen is ons traject noodzakelijk om de jongeren die stap te laten zetten.

Vanuit de commissie wordt benadrukt dat het echt belangrijk is om zeer snel in te grijpen en dat het inzicht in de problematiek ook niet groot is bij de jongeren zelf.

Silvia Imbrechts licht de verslavingscirkel toe, die dat inderdaad bevestigt. Je hebt de eerste schil, de voorbeschuiving, waar er geen probleem ervaren wordt. Daarna in de beschouwingsfase erkennen jongeren toch dat er een probleem is. Dan komt de beslissingsfase om hier al dan niets iets aan te doen. Het is ontzettend belangrijk dat jongeren met hun ouders blijven communiceren en omgekeerd. Ouders moeten een veilige haven bieden, die er altijd is voor hen, ook al varen ze af en toe uit.

Leentje Winkelmans licht toe dat het project dient aangevuld te worden met een preventief luik. Om nog sneller te kunnen zijn in de detectie en daadwerkelijk aan vroeginterventie te doen. Voor volgend schooljaar zijn er middelen voorzien om dit ook effectief te kunnen realiseren. In samenwerking met de Sleutel zullen secundaire scholen specifieke lessen en projectdagen kunnen organiseren. Samen met de nazorg die binnen VIDA geboden kan worden, kunnen we tot een beter bereik komen. Al kan dit de personeelscapaciteit ook onder druk zetten. Maar dit moet dan geëvalueerd worden.

Wie doet de doorverwijzing?

Voornamelijk leerlingbegeleiders op secundaire scholen. Het is niet altijd eenvoudig het vertrouwen te winnen van de scholen, maar we werken toch met 7 scholen nauw samen.

Hoe komt het dat er een ondervertegenwoordiging is van de allochtone jongeren? Deze jongeren zijn toch in dezelfde scholen en in dezelfde klassen aanwezig?

Dat is voor ons ook een vraag. Het is moeilijk om daar de vinger op te leggen. Vandaar dat we ook de stap zetten naar een aantal organisaties om dit wel te realiseren, zoals o.a. ROJM en J@M.

Misschien moet er gekeken worden naar de huidige doorverwijzers?

Dat klopt zeker voor een stuk, maar het blijft een vrijwillig project en de jongeren zelf moet dus bereid zijn om te praten.

Werken jullie met ervaringsdeskundigen?

We hebben deze manier van werken besproken met de Sleutel, ook het werken met ervaringsdeskundigen. In het kader van vroeginterventie zijn zij van mening dat er beter 1 op 1 gewerkt wordt i.p.v. in groep.

Kunnen ouders hun kinderen aanmelden?

Ja dat kan. Maar een vertrouwensrelatie is wel essentieel. Zonder werkt het echt niet.

Hoe meten of beoordelen jullie het succes van het project?

Bij elke nieuwe jongere koopt Silvia Imbrechts een boekje en maakt zij een schema op. Bijvoorbeeld: Wanneer een jongere vaak cannabis rookt alvorens naar school te gaan, kan het doel zijn dit te laten. Als de jongere hier in slaagt is dit een succes. De (soms kleine) doelen zijn bij elke jongere anders afhankelijk van de probleemgebieden m.b.t. het gebruik. Het project en proces wordt opgevolgd en gemeten, maar niet echt de resultaten. Een begeleiding is ook geslaagd als er een geschikte doorverwijzing gerealiseerd is. Silvia neemt alleszins altijd terug contact op met de jongere enige tijd nadat de gesprekken zijn afgerond, om te kijken hoe het dan gaat met de jongere. Om tot de verschillende doelen te komen, wordt motiverende gespreksvoering toegepast. Dit is niet evident, maar essentieel om tot verandering te komen.

Jongeren die zich er niets van aantrekken, die komen waarschijnlijk niet tot bij jou/jullie?

Ja, maar er zijn er wel die zagezegd niet geïnteresseerd zijn en toch komen.

Om terug op de allochtone jongeren te komen...Deze jongeren gaan misschien anders om met drugs. Zij gebruiken meer cannabis en minder alcohol. Zij zien het probleem er niet van in. Dat zou ook een reden kunnen zijn waarom zij niet doorstromen in het project.

Is dit het eerste project van deze aard of zijn er voorgaande of andere projecten rond drugs geweest?

Een aantal jaren geleden was er een drugscoördinator tewerkgesteld bij de stad. Maar daar kan ik weinig over zeggen. Deze functie is niet weerhouden bij de stad, omdat afhankelijkheidsproblematiek iets voor de medische wereld en/of hulpverlening is. Maar doorheen de jaren hebben we een aantal behoeften ontdekt, een aantal leemten gezien, waar de stad wel een rol in kan spelen. Die proberen we nu op te vullen. We zijn ook naar andere steden gaan kijken hoe zij dit project invullen. Op gebied van het werken rond drugs moeten we wel keuzes maken, we hebben niet de capaciteit en expertise om alles te doen.

Hebben jullie afstemming met het JAC

Ja, zeker omdat het JAC ook actief is in het OverKop Huis binnen ROJM. Dit lijkt ons ook een goede ingangspoort om allochtone jongeren te bereiken. Maar de gesprekken rond de concrete samenwerking vinden nog plaats. Dit is in evolutie.

Heeft Mechelen een drugprobleem wat betreft jongeren?

We baseren ons op signalen vanuit politie, scholen en andere partners. Daar kan ik geen sluitend antwoord op formuleren. De algemene statistieken zijn in handen van het Vlaams expertisecentrum Alcohol en andere Drugs (VAD).

Gert Eeraerts vult aan dat we niet op de hoogte zijn van een benchmark die hier antwoord op kan bieden. Misschien kunnen we eens kijken wat er beschikbaar is.

De vergadering wordt afgesloten.

Verslaggever: Leentje Winkelmanns